

200706731/1.

Datum uitspraak: 24 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/31124 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 28 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 juni 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

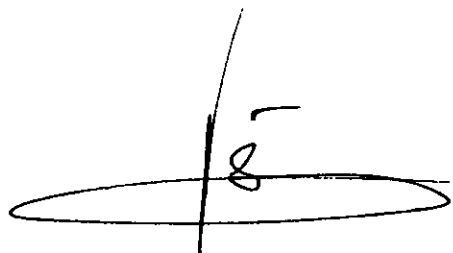
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 oktober 2007

154-501.

Verzonden: 24 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/31124, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te eiser,
gemachtigde: mr. drs. J.M. Walls, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te 's-Gravenhage, thans de
Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E.T.P. Scheers, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 19 juni 2006 afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 26 juni 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 14 augustus 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000):

"1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;"

procedurenummer: AWB 06/31124

2

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Ingevolge het bepaalde in artikel 32, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel kan de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

Ingevolge het bepaalde in artikel 33, onder a, van de Vw 2000 is de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (thans de Staatssecretaris van Justitie) bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd af te wijzen.

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000 afgewezen op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Daartoe heeft verweerder aangevoerd dat bij brief van 16 september 2002 de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de Voorzitter van de Tweede Kamer heeft bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierraleonse nationaliteit te beëindigen. Gelet hierop is de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, van eisers verblijfsvergunning komen te vervallen. Verweerder stelt zich daarnaast op het standpunt dat er ten tijde van de vergunningverlening geen andere gronden aanwezig waren voor verlening van een verblijfsvergunning en er bestaan op dit moment evenmin andere gronden om aan eiser een verblijfsvergunning asiel te verlenen. Verweerder werpt aan eiser tegen dat aan hem is toe te rekenen dat hij geen documenten heeft overgelegd met betrekking tot zijn nationaliteit, identiteit en reisroute. Verweerder acht het niet aannemelijk dat eiser niet in staat is om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent zijn reisroute te geven. Gelet op deze omstandigheden acht verweerder de oprechtheid van het asielrelaas van eiser op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. In samenhang hiermee acht verweerder het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig, nu zijn relaas op een aantal punten bevreemdingwekkende, tegenstrijdige, en ongeloofwaardige verklaringen bevat.

2.3. Eiser is van mening, onder verwijzing naar zijn zienswijze, dat verweerder hem ten onrechte een verblijfsvergunning asiel onthoudt. Volgens eiser wordt het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet aan eiser tegengeworpen. Eiser stelt zich dientengevolge op het standpunt dat verweerder uitgaat van een onjuist toetsingskader met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Volgens eiser is het bestreden besluit tot stand gekomen in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en met het verbod op willekeur.

procedurenummer: AWB 06/31124

3

2.4. De rechtbank overweegt het volgende.

2.4.1. De rechtbank stelt vast dat eiser niet heeft betwist dat op het moment van verstrijken van de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning op de d-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 de grond voor verlening daarvan in verband met de hiervoor genoemde beleidswijziging 2002 is komen te vervallen.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, zoals de uitspraken van 20 februari 2004 (JV 2004, 172; LJN: AO6239) en 28 september 2004 (JV 2004, 434; LJN: AR5357), ligt in een besluit tot verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 het oordeel besloten, dat geen aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning op de gronden a tot en met c. Een dergelijk besluit wordt voorts niet in rechte onaanastbaar, voor zover daarin ligt besloten dat geen aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning uit hoofde van de gronden a tot en met c. Dit betekent dat eiser hangende de geldigheidsduur van de vergunning geen belang had bij het instellen van bezwaar of beroep tegen het daaraan ten grondslag liggende besluit. Dit belang is evenwel herleefd met het voornemen tot afwijzing van de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, omdat de grond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is komen te ontvallen in verband met de beëindiging van het categoriale beschermingsbeleid. Gelet op voornoemde Afdelingsjurisprudentie heeft verweerder, anders dan door eiser ter zitting betoogd, dan ook juist gehandeld door al hetgeen door de vreemdeling is aangevoerd met betrekking tot de a, b en c-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 te betrekken in de beoordeling van de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

Verweerder heeft terecht getoetst of eiser ten tijde van de verleende verblijfsvergunning aanspraak kon maken op een verblijfsvergunning op één van de andere gronden genoemd in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000, dan wel of eiser, ex nunc toetsend, in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning op één van die gronden. Dienaangaande overweegt de rechtbank als volgt.

2.4.2. De rechtbank stelt vast dat eiser geen documenten ter ondersteuning van de gestelde nationaliteit, identiteit en/of reisroute heeft overgelegd. Gelet op hetgeen door eiser is aangevoerd heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen, dat hij onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 bedoelde documenten hem niet is toe te rekenen. Ook bestaat er geen grond voor het oordeel dat verweerder in redelijkheid niet heeft mogen oordelen dat het reisverhaal van eiser onvoldoende gedetailleerd, coherent en verifieerbaar is. Verweerder heeft dan ook in redelijkheid kunnen stellen dat hierdoor de oprechtheid van het asielrelaas van eiser op voorhand is aangetast en er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Van het hanteren van een cirkelredenering dan wel een onjuist toetsingskader door verweerder, zoals door eiser betoogd, is de rechtbank niet gebleken.

2.4.3. Als zich de omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, mogen in het asielrelaas om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. In dat kader heeft verweerder aan eiser tegengeworpen dat zijn

procedurenummer: AWB 06/31124

4

relaas op een aantal punten bevreemdingwekkende, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen bevat. Zo heeft verweerder onder meer aan eiser tegengeworpen dat zijn verklaringen omtrent de overval op zijn ouderlijke woning vaag en bevreemdingwekkend worden geacht. Ook heeft verweerder aan eiser tegengeworpen dat eiser niet weet te vertellen wanneer hij in 2001 aan de rebellen is ontsnapt. Voorts heeft verweerder aan eiser tegengeworpen dat zijn verklaringen omtrent zijn aanhouding en ontsnapping uit het huis van de Kamajor's ongeloofwaardig worden geacht.

De rechtbank constateert dat eiser in de gronden van beroep de door verweerder tegengeworpen bevreemdingwekkende, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen, niet gemotiveerd heeft bestreden. Mede gelet op het hiervoor genoemde toetsingskader bestaat er derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder het relaas van eiser in redelijkheid niet ongeloofwaardig heeft mogen achten. Reeds daarom heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eiser zowel ex tunc als ex nunc toetsend niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op de a-, b- of de c-grond.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerder op goede gronden heeft beslist eiser geen verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen.

2.4.4. Het beroep is derhalve ongegrond.

Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 06/31124

5

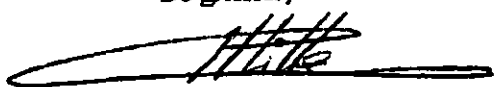
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, en door deze en mr. C. Willemsen, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 28 AUG 2007

Afschrift verzonden op: 28 AUG 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

5674

B 20 SEP 2007

ZAAKNR.

6731

AAN:

VI

BEHANDELD: DD:

PAR:

Mr drs E.W.B. van Twist
 Mr drs J.M. Walls
 Mw mr H.K. Westerhof
 Mw mr C.E. Koopmans
 Mw mr S. Zwiers

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht
 Telefoon 078 - 648 91 29
 Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
 ABN AMRO 48.61.47.258

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
 Postbus 20019
 2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax 070 365 1380, 7 blz.
 incl. aangevallen uitspraak

Inzake:
 Procedurenr: n.n.b.
 IND nr: 0105.23.2002
 Dordrecht, 20 september 2007

Appelschrift Asiel

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig binnen de wettelijke beroepstermijn stelt ondergetekende, mr drs J.M. Walls, advocaat en procureur, kantoorhoudende te 3311 BV Dordrecht aan de Wijnstraat 209, die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door , verder appellant, thans verblijvende te en domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, om dit appelschrift in te dienen en te ondertekenen en hoger beroep in te stellen, hoger beroep in tegen de uitspraak van 28 augustus 2007, verzonden op 28 augustus 2007, reg. nr. AWB 06 / 31124, (aangehecht), van de rechtbank 's-Gravenhage, vreemdelingenkamer, zitting houdende te Dordrecht.

De rechtbank heeft het beroep van appellant tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag ongegrond verklaard.

Verweerder ten deze is de Staatssecretaris van Justitie.

Appellant wenst tegen voornoemde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van de behandelend advocaat wordt uitbetaald.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Grief 1

De rechtbank schendt het recht door te oordelen dat nu verweerder het relaas van appellant ongeloofwaardig mocht achten reeds daarom ex-nunc toetsend verweerder zich op het standpunt mocht stellen dat appellant niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op a- b- of c-grond.

Toelichting

Appellant stelt zich op het standpunt dat ook bij een ongeloofwaardig asielrelaas schending van artikel 3 EVRM aan de orde kan zijn. Onvoldoende motiveert de rechtbank dan ook dat ex-nunc toetsend het standpunt van verweerder met betrekking tot de b-grond in stand gelaten wordt.

Appellant wijst op de uitspraken van uw ABRvS van 24 april 2003, reg. nr. 200300506_1 (Noord-Korea) en van 25 mei 2007, 200608019_1 (Soedan) waarin schending van artikel 3 EVRM aan de orde is bij een ongeloofwaardig relaas.

Grief 2

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat het beroep ongegrond is.

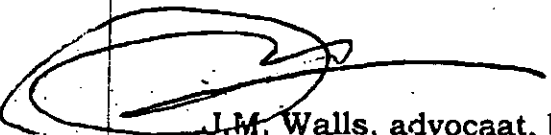
Toelichting

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek:

1. Dit hoger beroep gegrond te verklaren;
2. Voornoemde uitspraak te vernietigen;
3. Het bepaalde in artikel 44 Wet RvS dan wel in artikel 42 Wet RvS toe te passen;
4. Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

J.M. Walls, advocaat, bepaaldelijk gevolmachtigde

Dit appelschrift is bij opvolgende fax verzonden aan IND Rijsbergen